

Γιὰ φαντασθῆτε τὶ χαρὰ νὰ ἐλθουν τόσοι ψῆφοι !
μὲ τώρα τὶ τοὺς θέλωμε ποῦ εἶναι δῆλοι τζέφοι ;
“Οποιος ἔδω δικαιώματα δὲν ἔχει νὰ ψηφίζῃ
νὰ μᾶς ἀδειάζῃ τὴ γωνιὰ καὶ νὰ μὴ μᾶς σκοτίζῃ.

—
“Ω ! ἐν ἀπ’ δόσους κουβελῷ κάθε μακρὺ βαπόρι
ἡσαν τὸ ἔνα τέταρτο μονάχα ψηφοφόροι,
μὲ τελετὴ θὰ ἤρχοντο καὶ ζήτω ‘στὴν Ἀθήνα,
χωρὶς μιὰ ώρα καν σωστὴ νὰ κάμουν καραντίνα.

Νὰ ! κι' ὁ Μουτσόπουλος τοῦ Πειραιῶς !
μὲ τούτον εἶναι καὶ ὁ Ρωμηός.

Πρῶτος Δήμαρχος καὶ πάλι ὁ Μουτσόπουλος θὰ γίνη,
κι' ὁ καῦμένος ‘Ομηρίδης εἰς τὰ κρύα θ’ ἀπομείνη.
κι' ὁ καλός μας Καφαμπέλης ἢς φωνάζῃ δέο θέλει,
καὶ θριάμβους ‘Ομηρίδου ύψηλούς ἢς ἀπαγγέλλῃ.
Κι' οἱ ἄχθροι τοῦ Μουτσοπούλου καὶ οἱ φίλοι του τὸ λένε
πῶς αὐτὸς θὰ ἔνγρη πάλι, καὶ μὴ χάνεσαι καῦμένε.
Δὲν θὰ πάνε στὰ χαμένα τοῦ Ρωμηοῦ αὐτοὶ οἱ στῖχοι,
κι' ὅσα ἀσπρά θὲ νὰ πάρη ἔστι νάχω καλὴ τύχη.
Καὶ γιὰ Δήμαρχος ἀλήθευξ ἡ Μουτσόπουλος ἀξιζεῖ,
εἰς τὰ χέρια του ὁ Λῆμος καὶ προχόθει καὶ πλουτίζει,
τὰ νερὰ κατρακυλοῦντα καὶ πλατεῖς ἀνοίγουν δρόμοι,
καὶ τὰ ἔργα του τὰ βλέπει κι' ὁ θεόστρατος ἀκόμη.
Τὶ μπορεῖ σὲ τόσα ἔργα νὰ εἰπῇ κι' ἄχθροῦ τὸ στόμα,
κι' ἡ πρωτεύουσα ζηλεύει τὸ ‘Επένειον ἀκόμα.
Τέτοιος Δήμαρχος ἀλήθευξ, Πειραιώταις, σᾶς τιμῆ
καὶ κανένας ψηφοφόρος τενεκὲ δὲν τοῦ κρεμᾷ.
‘Ε ! λοιπὸν τοῦ Μουτσοπούλου δῆλος ἀσπρὸ τραγουδῶ...
Τέτοιος Δήμαρχος μακάρι νὰ τὸν εἴχαμε κι' ἔδω !

Μᾶς γράφουν κι' ἀπ’ τὴ Σύρα,
πούχει μὲ οὐρὰ τὴ λέρα.

—
Εἰδα πῶς θίλεις Συριανά, **Ρωμηός μου**, νὰ σοῦ στείλω,
γιὰ νὰ στολίσῃς καὶ μὲ αὐτὰ τὸ πετακτό σου φύλλο,
‘Αλλὰ τί νέα νὰ σοῦ ‘πῶ καὶ νὰ σ’ διμολογήσω ;
τὶ διάβολο νὰ βάλω ‘μπρὸς καὶ τὶ νὰ βάλω ‘πίσω ;

—
Μάθε λοιπὸν πῶς ἔφθασε ἔδω ἀπ’ τὸ Παρίσι
ὁ γέρο-Βαφειαδάκης μας, λιγνὸς σὰν κυπαρίσσι,
διποῦ ἀέρας τὸ φυσῷ καὶ γέρν’ ἡ κορυφὴ του...
Μὰ μάθε πῶς καὶ Δήμαρχος θὰ ‘βγῆ μὲ τὸ σπαθὶ του,
γιατὶ ἀντιπολίτευσις δὲν φαίνεται καμμία
καὶ θέλεις δὲ τὴ ἐκλογὴ ἀνάλατη καὶ κρύα.
‘Ακόμη μάθε πῶς ἔδω ἀπὸ διασκεδάσεις
περνοῦμε ώραιότατα, κι' ἐν ἐλθῆς θὰ τὰ χάσῃς,
νὰ βλέπῃς τὴν πατρίδα σου, τὴν ξακουσμένη Σύρα,
καὶ νὰ θαρρής πῶς βλέπεις μιὰ ἐννενηντάρα χήρα.

—
‘Εχετε σεῖς καὶ θίατρα καὶ τσίρκο κι' ὄπερέταις,
καὶ μπάνια τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ φανεραῖς γριζέταις,
ἀλλὰ κι' ἔδω ἡ μουσικαῖς ταύτισ μας ξεκουφαίνουν,
καὶ Ἰταλίδες τέσσαρες τοὺς Συριανοὺς τρελλαίνουν.
Πέρσυ τενόροι Ἰταλοί, ἐφέτος Ἰταλιάναις...
τὶ διάβολο γυρεύουνε ‘στὴ Σύρα ἡ φακλάναις ;
Νάχαν τούλαχιστον φωνὴ ἡ ωμορρίδε λιγάκι,
θὰ ύποφέραμε κι' αὐταῖς κακώς τὸν Βαφειαδάκη.

—
‘Αν θέλης νέα νὰ σοῦ ‘πῶ καὶ τῆς ‘Αιανώ χώρας,
ἐν θέλης καὶ τῆς Μύκωνος νὰ σοῦ εἰπῶ πρὸς ώρας,
μάθε πῶς πόλεμος ἔκει θὰ πάρη καὶ θὰ δώσῃ,
ἀλλὰ δὲν ξέρω Δήμαρχος ποιὸς χάχας θὰ φυτρώσῃ.
Τὴν πήτα ὅμως τοῦ Σπανοῦ θὰ φάνε σὰν τὰ πράσσα
‘στὴ Σύρα καὶ ‘στὴ Μύκωνο καλόγερος καὶ ράσσα,
κι' οἱ Συριανοὶ ‘στὴ ράχη των θὰ σπάσουνε ματσούκια,
καὶ σὰν καμπάναις θ’ ἀκουσθοῦν ‘στὴ Μύκωνο χαστούκια.
‘Ανευ ἑτέρου σὲ φιλῶ ἐκ τῆς καρδίας ὅλης,
καὶ μένω πάντα φίλος σου καὶ ἀσελφός...

Μανώλης.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο
μὲς ‘στοῦ Παππαλεξανδρῆ
εἶναι τὸ τυπογραφεῖο
συνορεύει μὲ μανδρί,
μὲ τοὺς ἀγγιούς Θεοδώρους
καὶ μὲ καποιούς τορναδόρους.